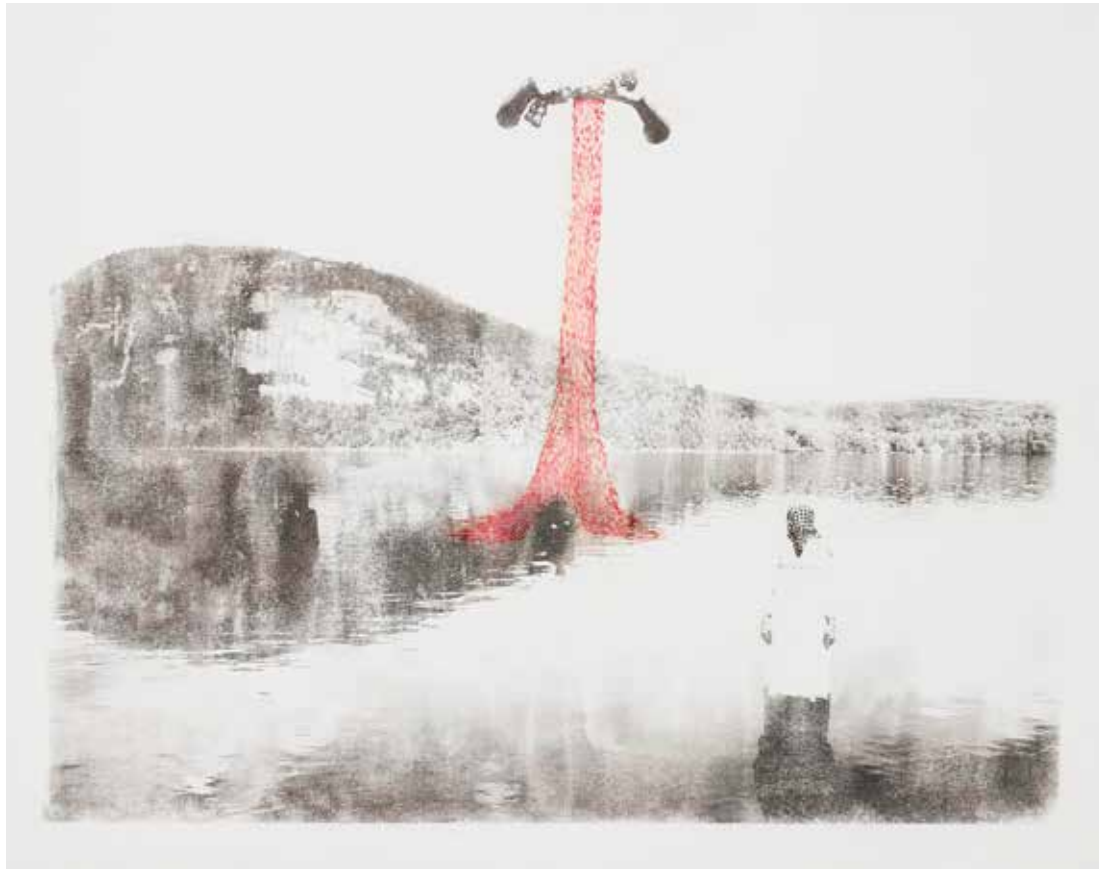

پیام موفیدی

PAYAM MOFIDI

”بی نظمی منسجم“
”COHESIVE DISORDER“

شماره ۵ از مجموعه‌ی بی‌نظمی منسجم، عکاسی صحنه‌پردازی شده، تکنیک انتقال تصویر و جوهر روی کاغذ، ۸۲×۱۰۲ سانتی‌متر، ۱۳۹۳
No. 5 from the *Cohesive Disorder* series, staged photography, image transfer technique and ink on paper, 82x102 cm, 2014

شماره ۳ از مجموعه‌ی بی‌نظمی منسجم، عکاسی صحنه‌پردازی شده، تکنیک انتقال تصویر و جوهر روی کاغذ، ۱۶۱×۱۲۷ سانتی‌متر، ۱۳۹۳
No. 3 from the *Cohesive Disorder* series, staged photography, image transfer technique and ink on paper, 127x161 cm, 2014

شماره ۲ از مجموعه‌ی بی‌نظمی منسجم، عکاسی صحنه‌پردازی شده، تکنیک انتقال تصویر و جوهر روی کاغذ، ۱۶۵×۱۲۷ سانتی‌متر، ۱۳۹۳
No. 2 from the *Cohesive Disorder* series, staged photography, image transfer technique and ink on paper, 127x165 cm, 2014

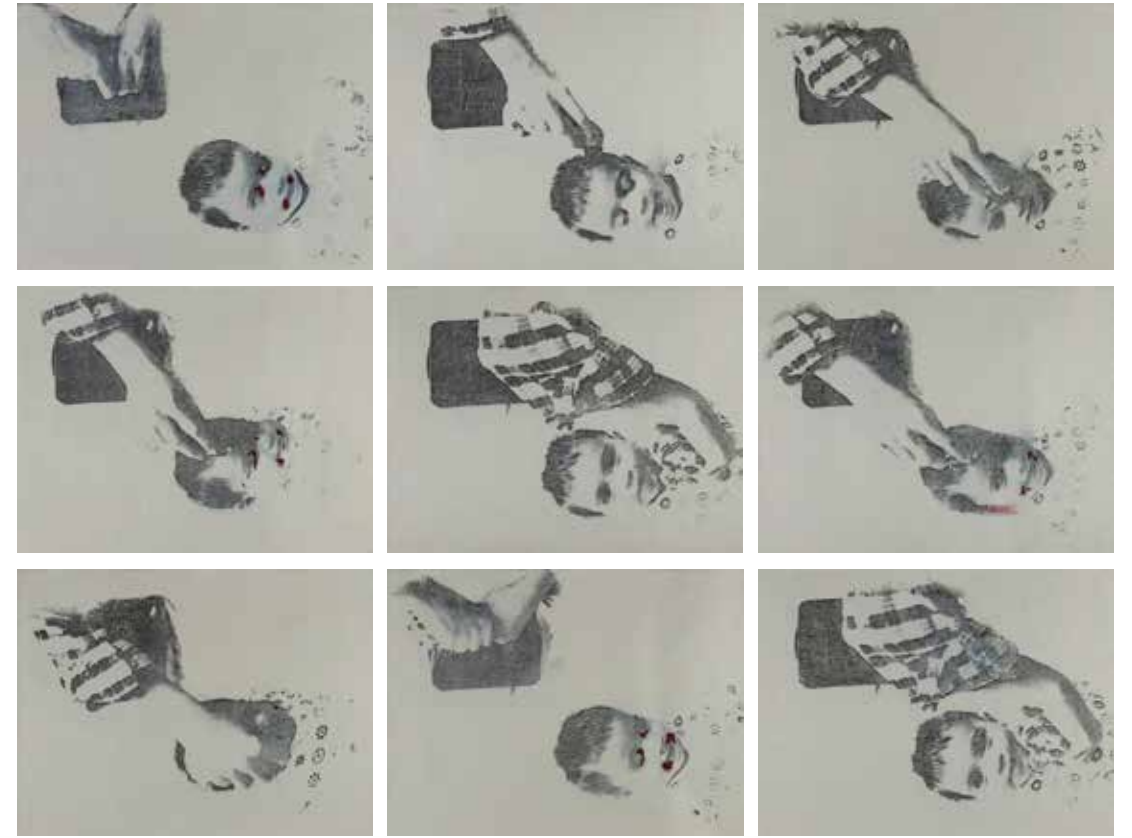
شماره ۴ از مجموعه‌ی بی‌نظمی منسجم، عکاسی صحنه‌پردازی شده، تکنیک انتقال تصویر و جوهر روی کاغذ، ۱۰۲×۱۵۲ سانتی‌متر، ۱۳۹۱
No. 4 from the *Cohesive Disorder* series, staged photography, image transfer technique and ink on paper, 102x152 cm, 2012

شماره ۱ از مجموعه‌ی بی‌نظمی منسجم، عکاسی صحنه‌پردازی شده، تکنیک انتقال تصویر و جوهر روی کاغذ، ۱۲۷×۲۰۳ سانتی‌متر، ۱۳۹۳
No. 1 from the *Cohesive Disorder* series, staged photography, image transfer technique and ink on paper, 127x203 cm, 2014

نمایی از ویدیوها
 شماره ۱ از مجموعه‌ی بی‌نظمی منسجم
 مدت زمان: ۲ دقیقه و ۳۵ ثانیه
 Video Still
 No. 1 from the *Cohesive Disorder* series
 Duration: 2:35"

نمایی از ویدیوها
 شماره ۲ از مجموعه‌ی بی‌نظمی منسجم
 مدت زمان: ۲ دقیقه و ۱۴ ثانیه
 Video Still
 No. 2 from the *Cohesive Disorder* series
 Duration: 2:14"

نمایی از ویدیوها
 شماره ۳ از مجموعه‌ی بی‌نظمی منسجم
 مدت زمان: ۷ دقیقه و ۵۶ ثانیه
 Video Still
 No. 3 from the *Cohesive Disorder* series
 Duration: 7:56"

با تشکر از:
 آرمین فیروزآبادی
 نعیم جبلی
 نغمه شریفی
 ایلا فیروزآبادی
 مصطفی مفیدی
 علی احدی
 علی پناهی
 دارا نجم‌آبادی
 سحر مفیدی
 احسان رسولوف
 With special thanks to:
 Armin Firouzabadi
 Naeim Jebeli
 Naghmeh Sharifi
 Ila Firouzabadi
 Mostafa Mofidi
 Ali Ahadi
 Ali Panahi
 Dara Najmabadi
 Sahar Mofidi
 Ehsan Rasoulof

تمامی حیوانات به خواستِ «دلیلی» رفتاری را انجام می‌دهند، اما آن دلیل را در خودِ آن رفتار بازنمایان نمی‌کنند. عملی را اتخاذ می‌کنند بر اساس اراده‌ای و نیازی، اما اراده‌شان را در خودِ آن عمل بازنمایان نمی‌کنند. انسان، نخستین حیوان بازنمایانگر است که به بازنمایی دلایل رفتاری خود در خودِ آن رفتارها می‌پردازد. می‌اندیشد اما هنوز نمی‌داند که اندیشیدن «چیست». آن مکانیسمی که در بدن انسان در حین اندیشیدن در کار است بر توانایی‌های شناخت‌شناسانه‌ی او پوشیده است. حال انسان زبان دارد و سخن می‌گوید، از آنچه بدان می‌اندیشد و بر آن رفتار می‌کند تا معنایی بسازد بر رفتارهایش که او موجودی است معنی‌ساز. حال آنکه طبیعت به مثابه ظرف انسان واقعی بر این معنی‌سازی نمی‌نهد. طبیعت انسان را کنترل نمی‌کند بلکه او را در بر می‌گیرد و با خود به جلو می‌برد، که انسان عنصری تشکیل‌دهنده از بی‌نهایت عناصر سازنده‌ی طبیعت است. معنی‌سازی خصیصه‌ی جوهری این انسان - حیوانِ خردورز است و این حیوان در آن هنگامی انسان می‌شود که انباشت این معانی بر یکدیگر واستعلا یافتن آن‌ها به بیرون از او به نهادهایی معنایی - انضباطی و سپس به نهادهایی معنایی - کنترلی بدل می‌گردد. این نهاد - معنی‌ها به بازتولید خود در هر ساحت و میدانی می‌پردازند - از هنگام پای‌گذاردن «دازاین» به خانواده و از خانواده تا به خدا. گاه او را می‌آرامند و گاه او را کنترل می‌کنند تا مبدا بدن مطیع و رام‌شده‌اش به ناسازگاری با معنی‌های استعلا یافته‌اش برخیزد. و در آخر او را در آن لمحاتی که با بیگانگی معنی‌هایش در نسبت با ظرف دربرگیرنده‌اش آگاه می‌شود منضبط می‌کنند. تا کی و کجا که دوباره انسان بر تمام نهاد - معنی‌های خودساخته و موجودش بشورد و باز آن‌ها را با نهاد - معنی‌هایی تازه‌تر جایگزین کند و این چرخ بچرخد و آدمی رنجورتر و تاریخ انسانی‌اش فربه‌تر شوند.

در اواسط دهه‌ی هشتاد میلادی، در «پی‌نوشت‌هایی بر جوامع کنترلی»، ژیل دولوز به صراحت اعلام می‌کرد که دیگر دوران جوامع انضباطی که خود مرحله‌ای پسینی از نظام‌های حکومتی - تنبیهی بودند به سر آمده. انسان معاصر در وضعیت‌های اجتماعی زیست می‌کند که در آن سلطه‌ی خود را نه از طرق و ساز و برگ‌های انضباطی بلکه از مدخل و ابزار کنترل بر تن‌ها و ارگان‌هایش اعمال می‌کند، آن‌ها را تغییر می‌دهد و با خواست قدرت همسو و سازگار می‌کند؛ جوامع کنترلی.

در نگاهی به بی‌نظمی منسجم پیام مفیدی بیننده در مواجهه با روایتی نا - انسانی از وضعیتی به شدت انسانی قرار می‌گیرد. منظور از نا - انسانی چشم‌اندازی به درست شناخت شناسانه است که در آن حرمت و کرامت انسان از «ویژگی‌ها» و «اهمیت» زیست‌شناسانه‌ی او جدا شده است. اولی به گوش‌های رهاشده و دومی در کانون نگاه قرار گرفته است. هر چند که به نظر نمی‌آید که مفیدی در کار ساخت و ساز معنایی به‌تنهایی و یا انتقال آن به بیننده باشد، اما ویدیو - چیدمان او شرایطی را فراهم می‌سازد که در نقطه‌ی تلاقی جهان بیننده با جهان موجود در تصویر - که خود به غایت از جهان هنرمند جدا شده و مستقل از آن عمل می‌کند - امکان ساخت و ساز معنایی یا معنی‌هایی فراهم باشد. به این اعتبار هنرمند با ایجاد فرم به‌خصوصی در نمایش مواد و متریال کاری خود تنها وضعیتی را می‌سازد که در مشارکتی «محتمل‌الوقوع» با بیننده گاه مسبب رخ‌دادن معنایی می‌شود و گاه البته هیچ رخ نمی‌دهد. این درست همان لحظه در وضعیتی است که در آن هنراتفاق می‌افتد. هنر محصول مستقل ارتباط تکین هنرمند (و البته در شرایطی تکین) با مواد کاری خود نیست. آن چیزی‌ست که در تلاقی نمایش محصول این رویه‌ی اثره‌ی در حال نمایش با جهان بیننده (وضعیت بیننده) از امکان رخ‌دادن بر خوردار می‌شود. بدین تعبیر هنر چیزی نیست که از جایی به جایی، از هنرمند به بیننده و یا در هر ارتباط یک سویه‌ای قابل انتقال باشد. هنر ساخته‌شدن و ظهور امر نو و محسوس است که از برخورد دو بردار اثره‌ی در حال نمایش و وضعیت بیننده‌ی در مکان نمایش با یکدیگر رخ می‌دهد؛ یک رخداد است.

در ویدیوهای مفیدی انسانی در کشاکشی مداوم با چیزی‌ست، جوهری که از خود او می‌جوشد. گاه به آن واقف است، گاه از آن کلافه و گاه آن را در شکلی ناخودآگاه به مثابه عنصری وجودی از خود می‌پذیرد. در سوی دیگر دستی است و پارچه‌ای که در تقابل با این جوهره گاه تیمار می‌کند و گاه اغواگر است، گاه شفا می‌دهد و گاه می‌کوراند. ولی در همه حال دستی است کنترل‌کننده. در سه‌گانه بی‌نظمی منسجم و وضعیتی در حال شکل‌گیری‌ست. گویا خصیصه‌ای یا به تکامل می‌رود

و یا به انقراض. چیزی از ابتدا نه - انسانی انسانی می‌شود و یا به‌عکس. در دیباچه‌ی چنین گفت زرتشت نیچه از سه دگردیسی، جان پرده برمی‌داشت: اینکه چگونه جان شتر می‌شود؛ شتر شیر و شیر کودک. ویدیو - چیدمان مفیدی مرا در مسیری بر خلاف این روندِ شدن قرار می‌دهد: چگونه جان کودک بود؛ کودک شیر شد و به زبان آمد و شیر شتر شد، بار بر پشت کشید.

علی احدی - تابستان ۱۳۹۳

All animals do things for reasons, but those reasons are not represented in the modes they behave. They do an action driven by a will and/or a need, but do not represent that will in the action itself. The human-animal is the first reason-representing creature that represents the reasons of his behaviour in the very same behaviour. He thinks, without yet knowing, "what" thinking "is". The mechanism that is involved in human body, while thinking, eludes his epistemological abilities as well as his cognitive faculties. Yet Man is a language-using animal capable to speak, of what he thinks and of the behaviours that are in accordance with his thinking processes, so as to construct some meanings for his behaviour, for indeed he is a meaning-making animal. This is whilst the nature as his container, does not give any heed to this very construction. The Nature does not control Man, but embraces him and makes him evolve and go ahead, for the human-animal is an entity composed of infinite components of the Nature. Meaning-construction is an essential characteristic of this rational creature. Hence this creature becomes human, once the accumulation of these meanings over each other and their subsequent transcendence constitutes, first, the semantic-disciplinary institutions and then the semantic-controlling ones dominating him.

These semantic institutions reproduce themselves in any field and domain –all the way from the "Dasein" to groups of community and family, and from the institution of God to that of the state. They sometimes caress him and in other times retain him under control, so as to prevent his docile body from conflicting with his transcended meanings; and eventually discipline him in those singular moments in which he encounters, and thus becomes aware of, the alienation of the truth of his self-constructed meanings in regard to his embracing container, the nature. This procedure goes on until the place and the moment that Man revolts against these self-made semantic-institutions and replaces them with the newer ones; meanwhile this wheel revolves to get Man much more melancholic and his history much more obese.

In mid-eighties, in his Postscript on the Societies of Control, Gilles Deleuze explicitly states that the era of disciplinary societies – that themselves were in the post-stage of societies of sovereignty – has come to an end. The contemporary man proceeds in social conditions in which the domination no longer exerts itself through means of discipline, but through apparatuses of controlling bodies; mechanisms of altering them, and ultimately making them both subjects and compatible with the will and practices of power: the societies of control.

Looking at Payam Mofidi's *Cohesive Disorder*, a visitor is confronted with an inhuman narration of a fundamentally human condition. By inhuman, I mean a truly epistemological perspective, in which the veneration of Man has been set apart from its biological "significance". The former is thrown off to a corner, while the latter is kept in centre of focus. Although it does not seem that Mofidi is individually making an attempt for creation of a meaning and its transmission to the visitor, but his video-installation offers some possibilities for meanings to be constructed exactly at the point that the world of visitor intersects with the existing world of the screen, which is itself extremely detached, and functions autonomously, from the singular world of the artist. Thus, by creating a unique form both in the production of the work and in its material display, the artist only creates a situation alive with contingencies that gets supplemented by the engagement of the visitor, and as the result it either may cause the occurrence of new meanings, or no occurrence at all. This is precisely the very moment that art can happen. Art, in this treatment of the word, is not the mere product of a singular relationship between the artist and his working materials. Rather, it is something that can be provided with the possibility of happening, as the result of the interrelations between the product of that relationship (the object of the exhibition) and the situation of the visitor (the world of the visitor). This way, Art is not something transferable from a place to place, from artist to visitor or anything that can be transmitted in any unilateral relationship. It is an Event, the manifestation of "the new" and "the sensible" which transpires as a consequence of two vectors crossing one another: the object of spectacle on the one hand and the visitor's situation on the other.

In each of Mofidi's videos, a Man is struggling against something essential oozing out from him, himself. Sometimes he is conscious of it, every now and then feels restless, and sometimes he accepts it unconsciously as an existential constituent element of himself. On the other side we see a hand wringing a towel, which in contrast to the above-mentioned essence, once in a while caresses, seduces, cures, or blindfolds. But by all means it is a controlling hand. In the trilogy of - "Cohesive Disorder", a situation is in the making. It is as if a trait is either evolving, or going toward a complete obliteration. Something essentially inhuman becomes human, or vice versa.

In the preface to "Thus Spoke Zarathustra", Nietzsche designates three metamorphoses of the spirit: 'how the spirit becomes the camel, the camel a lion, and the lion at last a child'. Mofidi's video installation situates me in this procedure of becoming, yet in reverse: how the spirit was a child, the child became a lion, equipped with language, and the lion became camel carrying burdens.

Ali Ahadi – Summer 2014
English Translation by: Mostafa Shahed

PAYAM MOFIDI

1980 Tehran, Iran Education 2009 MA, Animation, L'Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (EnsAD), Paris, France 2005 BA, Graphic Design, Azad University, Tehran, Iran Solo Exhibition 2014 *Cohesive Disorder*, Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2012 *Destroyed Memories*, Assar Art Gallery, Tehran, Iran Selected Group Exhibitions 2014 *There Is No Foreign Lands. It Is the Traveler Who Is Foreign*, Interactive video installation, Mohsen Gallery, Tehran, Iran 2013 *The sea. Smiles from Far off. Teeth of Foam. Lips of Sky*, OBORO, Montréal, Canada 2013 The MOP CAP 2013 Shortlist Exhibition, Dubai, UAE 2012 *Ville Imaginaire*, Les Territoires Gallery, Montreal, Canada 2012 *Close to My Heart*, Digital Marrakech, Marrakech, Morocco 2012 *Regard Percant sur l'Iran*, CINEMATICA, Montreal, Canada 2012 ECLECTIK 2012, M.A.I, Montreal, Canada 2012 *The Invisible Present*, Stephen Bulger Gallery, Toronto, Canada 2011 *Iran via Video Current*, Thomas Erben Gallery, New York, USA 2011 *Pulso Iraniano Iranian Contemporary Art*, Oi Futuro Cultural Center, Rio de Janeiro, Brazil 2011 *Aubette*, Strasbourg, France 2010 *Maison de Métallos*, Paris, France 2009 Paris 18th District's Town Hall, Paris, France 2005 *Aban Gallery*, Tehran, Iran 2004 6th Painting Biennial, Tehran Museum of Contemporary Art, Tehran, Iran 2001 *Tarahan Azad Gallery*, Tehran, Iran Festivals 2014 Festival du nouveau cinéma, FNC LAB, Montreal, Canada 2012 Festival International Montreal en Arts (FIMA), Montreal, Canada 2011 *Without Borders Film Festival*, Rome, Italy 2011 *Cologne OFF*, Arad Art Museum, Arad, Romania 2010 *Temps d'images*, La ferme du Buisson, Marne-la-Vallée, France 2010 *Animated Film Festival*, Yokohama, Japan 2010 *Rythmic International Festival of Experimental Animation*, Begles, France 2010 *Projection in the Short Films evening*, Prague, Czech Republic 2010 *Projection in the Short Films evening "Iran vs (Iran etc.)"*, Istanbul, Turkey 2008 *Clermont – Ferrand Short Film Festival*, Clermont – Ferrand, France *Short Films 2009 Poéticide*, animated short film, L'Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (EnsAD), France 2006 *Subito*, animated short film, L'Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (EnsAD), France Grants and Awards 2014 CALQ grant for video artists, Quebec, Canada 2014 SODEC grant for visual artists, Montreal, Canada 2012 *Magic of Persia contemporary art prize*, Dubai, UAE 2012 M.A.I. and PRIM grant, collaborated with Ila Firouzabadi, Montreal, Canada 2010 *Jury Special Prize, Rythmic International Festival*, Begles, France

پیام مفیدی

۱۳۵۹ تهران، ایران تحصیلات ۱۳۸۸ فوق لیسانس انیمیشن، مدرسه ملی آرت دکو، پاریس، فرانسه ۱۳۸۴ لیسانس گرافیک، دانشگاه آزاد، تهران، ایران نمایشگاه‌های انفرادی ۱۳۹۳ بی نظمی منسجم، گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۹۱ خاطرات مهدم، گالری اثر، تهران، ایران برگزیده نمایشگاه‌های گروهی ۱۳۹۳ سرزمین‌های بیگانه نیستند، این مسافر است آنکه بیگانه است، ویدیو اینستالیشن تاملی، گالری محسن، تهران، ایران ۱۳۹۲ گالری آبرو، مونترآل، کانادا ۱۳۹۲ تخیک آو پرشیا، دبی، امارات متحده عربی ۱۳۹۱ گالری ل تریتوار، مونترآل، کانادا ۱۳۹۱ دیجیتال مراکش، مراکش ۱۳۹۱ سینماتیکا، مونترآل، کانادا ۱۳۹۱ گالری مای، مونترآل، کانادا ۱۳۹۱ گالری استفی بلگر، تورنتو، کانادا ۱۳۹۰ گالری توماس اربن، نیویورک، آمریکا ۱۳۹۰ مرکز فرهنگی آی فوتورو، ریودوژانیرو، برزیل ۱۳۹۰ مرکز فرهنگی آبت، استراسبورگ، فرانسه ۱۳۸۹ مزون دو متالوس، پاریس، فرانسه ۱۳۸۸ شهرداری منطقه ۱۸ پاریس، پاریس، فرانسه ۱۳۸۴ گالری آبان، تهران، ایران ۱۳۸۳ ششمین بینال نقاشی، موزه هنرهای معاصر تهران، تهران، ایران ۱۳۸۰ گالری طراحان آزاد، تهران، ایران جشنواره‌ها ۱۳۹۳ جشنواره نووسینما، مونترآل، کانادا ۱۳۹۱ جشنواره بین‌المللی هنر مونترآل، مونترآل، کانادا ۱۳۹۰ جشنواره فیلم بدون مرز، ژن، ایتالیا ۱۳۹۰ جشنواره موزه هنر آزاد، آزاد، رومانی ۱۳۸۹ جشنواره تصاویر زمان، لافرم دوو بویسون، مارن لاوله، فرانسه ۱۳۸۹ جشنواره انیمیشن، یوکوهاما، ژاپن ۱۳۸۹ جشنواره بین‌المللی انیمیشن تجربی رتیمیک، بگل، فرانسه ۱۳۸۹ اکران در جشنواره فیلم کوتاه پراگ، پراگ، جمهوری چک ۱۳۸۹ اکران در جشنواره فیلم کوتاه «ایران در مقابل ...»، استانبول، ترکیه ۱۳۸۷ جشنواره فیلم کوتاه کلمون - فران، کلمون - فران، فرانسه فیلم‌های کوتاه ۱۳۸۸ شاعر کشتی، انیمیشن کوتاه، مدرسه ملی آرت دکو، پاریس، فرانسه ۱۳۸۵ سویتو، انیمیشن کوتاه، مدرسه ملی آرت دکو، پاریس، فرانسه بورس‌ها و جوایز ۱۳۹۳ کالک، بورسیه شورای هنر و ادبیات کیک در بخش ویدیو آرت، کیک، کانادا ۱۳۹۳ سودک، بورسیه انجمن توسعه مشاغل فرهنگی مونترآل، در بخش هنرهای تجسمی، کانادا ۱۳۹۱ تخیک آو پرشیا، دبی، امارات متحده عربی ۱۳۹۱ گالری مای و پیرم، بورسیه مرکز هنرهای بیبا فرهنگی مونترآل، در بخش چیدمان ویدیویی با همکاری ایلا فیروزآبادی، کانادا ۱۳۸۹ جایزه ویژه هیات داوران جشنواره بین‌المللی انیمیشن رتیمیک، بگل، فرانسه

www.assarartgallery.com

All rights reserved

No part of this publication may be copied or transmitted

in any form or by any means without the prior written permission of Assar Art Gallery.

Printed in September 2014

Art Director & Graphic Designer: Iman Safaei - Dabestān Studio

Photo by: Hamid Eskandari

Production Manager: Hooyar Asadian

تهران، کریم خان زند خیابان ایرانشهرکوی برفروشان، شماره ۱۶
کدپستی ۸۸۳۴۳۹۴۷ : فکس ۸۸۳۲۶۶۸۱ : تلفن ۵۸۳۶۶۱۱۵
16 BARFOROUSHAN ALLEY,
IRANSHAHR ST., KARIMKHAN ZAND ST., 1583666115 TEHRAN-IRAN.
PHONE: +98(21)88326689 FAX: +98(21)88343947
info@assarartgallery.com

ASSAR
ART
GALLERY
نگارخانه اسرار